12/02/2019

Este nevoie ca soţul să-și manifeste practic dragostea pentru soţia lui (Gheron Iosif Vatopedinul)



Manifestarea iubirii soţului faţă de femeia sa nu este exagerare, nici făţărnicie, pentru că numai în căsătoria legitimă se poate manifesta dragostea curată şi adevărată, atâta timp cât „cei doi vor fi un singur trup”. Cel mai bun mod de îmblânzire a geloziei femeieşti este practic manifestarea curată şi cu fapta a dragostei soţului faţă de femeia sa. Îl sfătuim în special pe bărbat, în calitatea sa de cap al familiei, să nu trădeze iubirea şi legătura cu soţia sa.

Soţul, pentru a izbândi cu uşurinţă acest rol, ar trebui să se poarte cu soţia lui – potrivit cu împrejurările – o dată ca tată, altă dată ca frate, altă dată ca prieten şi totdeauna ca bărbat al ei. Dacă va face aceasta, va reuşi să sădească netulburare şi armonie în sufletul soţiei care, deşi în multe puncte are mai multă mărinimie şi se poartă cu jertfire de sine, în anumite împrejurări se descurajează şi slăbeşte cu sufletul.

Manifestarea iubirii soţului faţă de femeia sa nu este exagerare, nici făţărnicie, pentru că numai în căsătoria legitimă se poate manifesta dragostea curată şi adevărată, atâta timp cât „cei doi vor fi un singur trup”. Nici o altă manifestare de tandreţe şi de simpatie nu se poate confrunta cu realitatea „vor fi cei doi un singur trup”, a căsătoriei legiuite de la care provine însămânţarea vieţii omeneşti. De altfel, şi descrierea părţii femeieşti, care este şi partea mai slabă, reclamă completarea ei practică prin iubirea bărbătească, iar acesta este şi motivul geloziei care prisoseşte în femeie. Cel mai bun mod de îmblânzire a geloziei femeieşti este practic manifestarea curată şi cu fapta a dragostei soţului faţă de femeia sa.

În pervertirea generală, care a stăpânit din pricina apostaziei de la Dumnezeu, „este cu neputinţă să nu vină smintelile” (Luca 17, 1). Este nevoie de multă atenţie şi de ţinere a legăturii căsătoriei. Să nu se ia în seamă smintelile din care izvorăsc neînţelegerile sau interpretările greşite. Îl sfătuim în special pe bărbat, în calitatea sa de cap al familiei, să nu trădeze iubirea şi legătura cu soţia sa, pentru că diavolul şi uneltele sale nu vor înceta niciodată să poarte război, ca să rănească rădăcina vieţii.
Foto: Oana Nechifor

(Gheronda Iosif Vatopedinul, Dialoguri la Athos, traducere din limba greacă şi note de Nicuşor Deciu, Editura Doxologia, Iaşi, 2012, pp. 120-121)